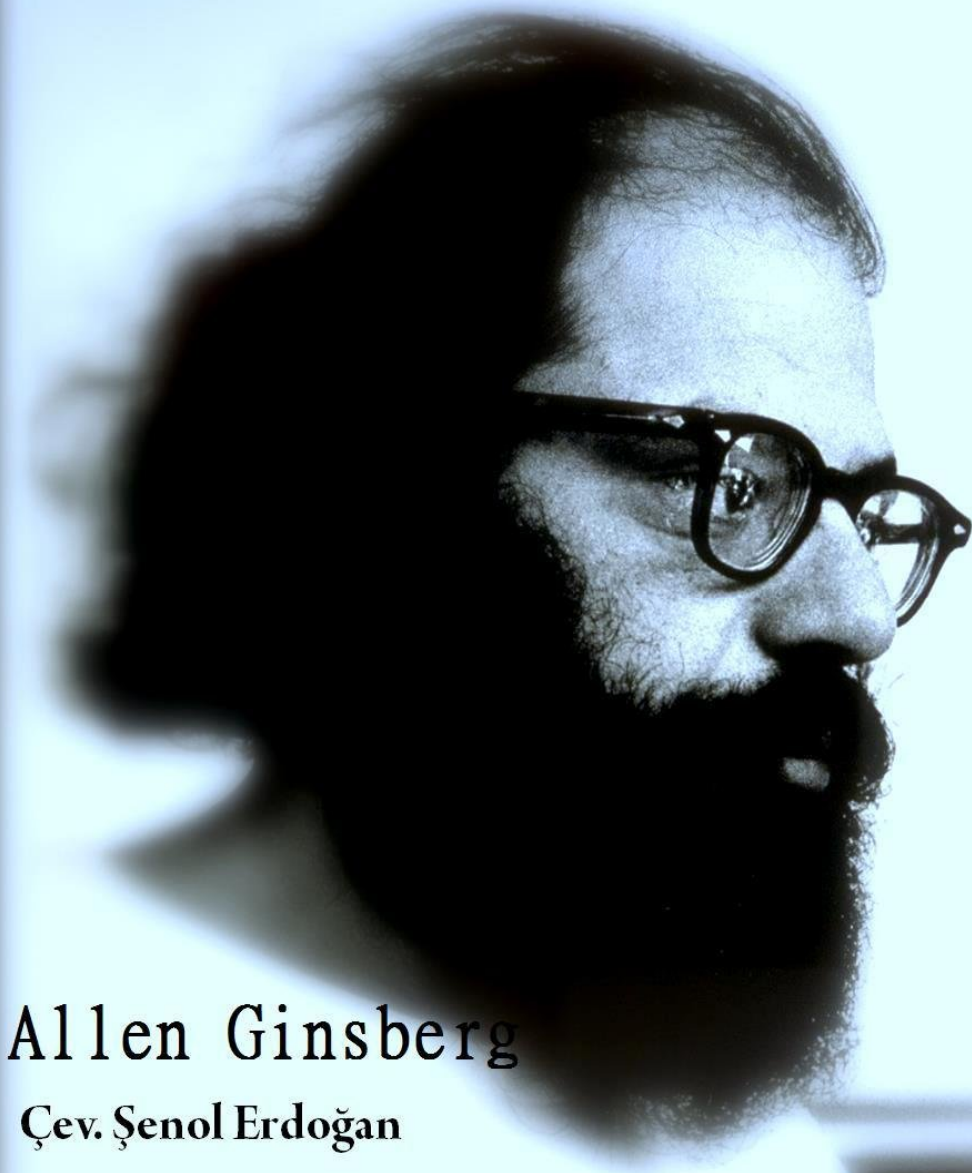

HOWL

Allen Ginsberg

Çev. Şenol Erdoğan

Allen Ginsberg Kimdir

Ve

Neden Howl?

ŞENOL ERDOĞAN

<http://cyberzenarchy.wordpress.com/>

Allen: şair ve Yahudi sosyalisti bir babanın, aşırı komünist ve ruh hastası anneden döllediği genetik manyak. Whitman'la ilk gençliğinde tanışmış olsa da (ki Rexroth günün birinde şöyle diyecekti: “Amerikan şiirindeki uzun, Whitmancı, popülist, sosyal devrimci geleneğin neredeyse kusursuz bir uygulaması”) avukatlık okuma yönlendirmesi yapan babasının sesi baskın çıkmıştır. Ne hukuku canım, okulda tanışıp dost olacağı iki adamın adı Kerouac ve Burroughs olan birinden “ne beklenebilirdi ki?”. Çok zaman geçmedi, Burroughs'un kitaplarından yakinen tanıdığımız şu meşhur Times Meydanı(Amerika'yı yıkmak için üst bölgesi belki de gerçek Amerika)'nda aldı soluğu Allen: Times demek; ibnelik demekti, hırsızlık, junk ve polis demekti. Hemen akabinde (doğal olarak) Kerouac gibi yollarda buldu kendini. Temelinin en önemli taşlarını “On the Road” ile yakın zamanlı yayımlanan “Howl” kitabını yayımlayarak ve kafayı uzak doğu öğretileriyle sıyırıp Orlovsky'ye aşık olarak attı.

Ginsberg'in LSD ile olan yakın ilgisi ve Budizmin Amerikalı Budası konumuna hızla yükselişi onu Beat kuşağının sözde ardılları hippiler arasında da en üst mertebeye taşıyacaktı. Dylan ile olan yakın muhabbeti, filmlerinde yer alması falan onu en bi popüler kıldı. Katılmadığı eylem kalmayan Ginsberg'in neredeyse tanışıklığı kalmayan bir müzik gurubu da yoktu; alttan alta underground müzik piyasasının yönlendirici ve kült adamı olmaya başladı. Sayısız iş yaptıysa da bunlar arasında Beat Kuşağı için en önemli olanı kesinlikle Norapa Enstitüde ki Jack Kerouac Şiir Okulunu kurmasıydı. (Bu önem tartışılır elbet, bazılarımız için Kerouac ve okul ifadelerinin yan yana gelmesi mide bulandırıp kusmaya yetmektedir.)

Ginsberg kendisini: “sessiz düşünceleriyle CIA'i tüketen, söylediği Blues ezgileriyle zencileri mest edip rockçuları ağlatan, adalet bakanlığını havaya uçurmak isteyen, 48'inden sonra Tanrı'dan ve ölümden korkmayan, dünyanın en akıllı adamı olarak tarihe geçmek isteyen” biri olarak nitelemekteydi. Bunu becerdi de: FBI kayıtları tutulamaz haldeydi, “üst üste konuştuğunda 3 metreyi buluyorlar” diyordu Allen; FBI onu “bölücü” olarak listesine aldı, “delilleriyle kanıtlanmıştır ki: duygusal karmaşa yaşayan, irrasyonel yıkıcı” cümleleriyle fişlendi, Reagan döneminde hazırlanan “uygunsuzlar”, Nixon tarafından belirlenen “düşmanlar” listesinde “şereftir” diyerek yerini aldı. 1970 senesinde FBI onu, “İÇ GÜVENLİK SORUNU” olarak niteliyor ve gözetim altında tutuyordu. “Tehlikeli-Bölücü” ilanı artık kaçınıcıydı kimse bilmiyordu. Prag ve Havana konuşmalarında, polise güç kullanmaktan dolayı ihraç edildi.

Ginsberg, Galeri-6'de, Howl'u okuduktan sonra McCulure şöyle diyecekti: "Bir bariyer yıkıldı! Bir insan sesi ve bedeni: Amerika'nın sert duvarına, onun ordularına, akademilerine, kurumlarına, düzeninin sahiplerine ve güç destekli temellerine karşı gürledi."

Bilgeliğin sarayına giden yolun taşkınlığın ahırından geçtiğini Blake'den öğrenmişti Allen. Bu yeterliydi! Ginsberg'in ölümü diğerlerinin ölümüne benzetilememek noktasında haklılık kazanır. Ginsberg, kuşağın çocuğu olduğu kadar dünyanın da çocuğu olmuştu zira.

Allen, dünya ile uğraşıyordu; Allen, Amerika'yla, Başkanla uğraşıyordu; yaşasaydı şimdi Allen Irak'taydı ve göt deliği Bush ile uğraşıyordu; Ginsberg makine çağıyla boğuşuyordu. Deliydi, delirmiş ya da delirtilmişti: sadece rüyalarında Blake kendisine şiirler okuduğu ya da Wittman'ı süpermarkette gördüğü için değil. Öte yandan onu delirten şey dünyaydı, âşık olduğu "koca oğlan Amerika"ydı. Allen'in deliliğini psikanaliz sonlandıramazdı elbet, doktoru kendisine sürekli olarak "sen normalsin" diyordu; "Bingo! normalim" dedi Allen, o zaman durum çok basit, "ben normal olansam dünya delirmiş durumda.

Zaten bu delilik -"öteki delilik"- bağlamında Beat Kuşağının hangi evladının "normal" olduğu söylenebilirdi ki: Kerouac mı normal di, Beat'i yaratan adam, ya da karısının kafasını havaya uçuran ibne junky Burroughs mu normaldi, zen kaçığı Snyder normal miydi, piçlerin piri Cassady ya da...

Allen Ginsberg, yakın tarihteki en tanınmış çağdaş şairlerden biridir-de-. 1926'da Nevada / New Jersey'de doğdu "kutsal ibne". Ginsberg de diğer çocuklar gibi şair olarak bilinmezden evvel birçok işle uğraştı: kargo gemilerinde işçilik, nokta kaynakçılığı, bulaşıkçılık ve hamallık bunlardan birkaçı. Frisco'daki şu bizim meşhur Six Gallery dinletisi de dahil olmak üzere, birçok şiir dinletisine katıldı. Binlerce kişinin -izleyici olarak- yer aldığı dünyanın en büyük şiir okuma gecesi "kutsal komün"ün as adamıydı.

1954'te Frisco'lu ressam Robert Lavigne, Ginsberg'i modeli ve arkadaşı Peter Orlovsky ile tanıştırdı. Bu tanışmadan kısa süre sonra Orlovsky ve Ginsberg sevgili oldular ve birlikte yaşamaya başladılar. İlişkilerini "evlilik" olarak tanımlıyorlardı. Kısa süreli ayrılıklara rağmen ilişkileri Ginsberg'in ölümüne kadar (Nisan 1997-Ne kadar yakın bir ölüm kokuyor değil mi bu tarih, sanki *biz* 50'lerde Frisco'nun sokaklarında onlarla beraber aylıklık edip şiir döktürmüşüz gibi) böyle sürdü. Allen aslında herkese aşkını itiraf eden bir varlıktı, herkesi emmek isteyen ve bunu çok seven bir sik emiciydi O.

Ginsberg yaşamı boyunca -doğal olarak- birçok ödül aldı, bunların Onun için bir önemi olduğuna inanmıyoruz elbette ki: Woodbury şiir ödülü, bir Guggenheim üyeliği, National Book ödülü, NEA ödülleri ve Before Columbus Vakfı'ndan yaşam boyu başarı ödülü, falan filan falan...

Ginsberg, neredeyse epik diyebileceğimiz şiiri "Howl"un yanı sıra burada bahsetmeyeceğimiz kadar çok kitaba imza attı. Yazılarının çoğu "tartışmalı" ve "müstehcen" olarak yorumlandı, her ne demekse. "Howl"un bir dinletide okunması, Lawrence Ferlinghetti'nin tutuklanmasıyla sonuçlandı. Otoriteler Ginsberg'in homoseksüelliği ve seks hakkındaki açıklığından rahatsız oldular. Ginsberg, yazılarının bir kısmında da uyuşturucu maddelerden ve bunların etkisi altındayken yaşanan deneyimlerden bahsediyor -yani yapılması gereken en doğal şeylerden bir kaçını yapıyor- du. Ve bu, dünyanın zoruna gitmişti.

Jack Kerouac, William Carlos Williams ve Kenneth Rexroth gibi önemli isimler Ginsberg'in önemini anlamışlardı. Ginsberg, Kerouac'ın spontane ve kaygısız yazım stilinden çok etkilenmişti ve kendisi de zaman zaman bu metodu kullanırdı. Bir keresinde Williams'tan esinlenerek, onun şiirlerinin bir kısmını konuşma diline çevirdi. Williams, sonucun başarısı karşısında çok hoşnuttu.

Döneminin birçok yazarı gibi Ginsberg de mistik olana ulaşmak istiyordu. William Blake de dahil olmak üzere 19. yüzyılın metafizikçi şairleri, en büyük esin kaynaklarından biriydi. Marihuana ve benzedrin gibi maddeler kullanmasındaki asıl amaç, zihnini genişletmek ve ruhani olana ulaşma isteğiydi, ya da gerçeği siz tahmin edin. Yazılarının büyük bölümünü - Howl da dahil olmak üzere- uyuşturucu maddelerin etkisi altındayken yazdığını söylerdi, ve bu doğrudu. (Aslında bu cümleleri sadece "olay"a uzak okuyucu potansiyelinin varlığını düşünmek zorunda olduğumdan kurmak durumundayım, "siz" anlayın artık.)

Yazılarının birçoğu savaş motifleri içerir; Nazi gaz odaları ve Vietnam, birçok şiirine konu olmuştur.

Ginsberg, sınırları aşan Beat yazarlarından biridir, bu dönemin yazarlarına ilgi duymayan birinin bile onun yazılarına bir göz atması gerekir. Ölümünden sonra, City Lights, Ginsberg için, şiir kasetlerinin de dinletildiği bir kutlama düzenledi.

Ginsberg'in yazıları Thoreau, Emerson ve Whitman'la kıyaslanmaktadır ve bu yazıların "eski agnostik geleneği" yaşattığı söylenir.

Senol Erdogan

NEDEN HOWL

Howl bir manifestodur.

Beat Generation'ı anlatan "detay"ından dolayı ilk ve tek şiirdir.

Beat Kuşağının ve özellikle Frisco Şiir Rönesans'ının lokomotifi olmuş iki şiir ve öncül bir şair vardır: Allen Ginsberg'in "America"sı ve "Howl"u.

Amerikan hükümetince kitabın yasaklatıldığını ve yayıncıları olarak L. Ferlinghetti ve Shigeyoshi Murao'nun mahkemede yargılandığını ilk baskı olan 500'ün yasaklatıldığını lakin sonrasında kitabın serbest kaldığını ve defalarca baskı yaptığını sanırım artık herkes biliyor?

1955’de Amerika gerçekten Ginsberg’den ve Beat Hareketinden korkmuştu. Sadece Amerika değil dünya da şiirin gücünü görmüştü. City Lights’ın “Number Four Pocket Poet Series” numarasıyla yayınladığı Howl bugün hala aynı kapakla City Lights’ca Frisco’da basılmaya devam ediyor. (2006 senesi Howl’un ellinci doğum yılıydı.)

Tom Waits’den Philip Glass’a değin onlarca kişi Howl’u yorumladı, Howl bugün hala canlı ve yaşamın içine güçle karışmayı sürdürüyor.

Howl Amerikan edebiyatında bir dönüm noktası olmaktan çok yeni bir (şiir) çağın(ın) başlangıcıydı da. Ki W.C. Williams’ın Ginsberg’in eserine önsöz yazması da çok şeyi sözlere gerek kalmadan ifade ediyordu.

Howl 7 Ekim 1955 senesinde Frisco’da Six Gallery’de ilk olarak okundu. Ve City Lights’dan basılmaya başlayacak olan Beat şairleri serisinin lokomotifiydi.

Neal Cassady, Jack Kerouac, William S. Burroughs, Peter Orlovsky, Lucien Carr ve Herbert Huncke Allen Ginsberg şiirinin ana figürleridir.

Ginsberg, şiirini III bölüme dağıtırken üç ayrı yapıyı serimlemiştir. İlk bölümde 1940 ve 50’lerin sahnesini gözümüzün önüne koyar; tüm figürlerini, şairleri, politik radikal noktaları, jazz müzisyenlerini psychedelic drugları ve açılımlarını, ikinci bölümde ise endüstriyel uygarlığı, peyote vizyonlarını ve Moloch’u Hebrew İncili’nin Leviticus kavramına-vadedilmiş ülke: Canan / Kenan- bağdaşık olarak koyar sahneye. Üçüncü bölümde ise Carl Solomon ve klinik süreç üzerinde yoğunlaşır.

“Footnote” ise tekrarlardan oluşan her şeyin kutsallığına dair bildirisel bir mantradır.

Howl’a değinen bir giriş yazısında yapılması gereken yegâne şey şiirin yazıldığı bu kişinin kimliğine dair somut bilgiler vermektir:

Carl Solomon 30 Mart 1928’de Bronx / New York’ta doğdu. 1939’da babasının ölümünden sonra depresyona girdi. “Sonunda tam bir keşmekeşe dönüşen disiplinsizlik ve ve zihinsel maceralara sürüklendim” der.

Solomon, liseden on beş gibi size tuhaf gelebilecek bir yaşta mezun oldu ve New York City College’a kaydoldu. Fakat 1943’te Birleşik Devletler Donanması’na katılmak üzere okuldan ayrıldı. Denizci olarak Polonya, Yunanistan, İtalya ve Fransa’ya yolculuk etti. Fransa’da André Breton’un sürrealist sergisini, Jean Genet’nin ilk tiyatro oyununu gördü ve Antonin Artaud’dan şiirler dinledi. Solomon, dadaist ve sürrealist şiirler okumaya başladı; kendisini Kafka’nın kahramanı K ile özdeşleştirerek deli olduğuna karar verdi. 1949’da, yirmi bir

yaşına bastığında, New York'taki Psikiyatri Enstitüsü'ne yattı ve şok tedavisi görmek için gönüllü oldu.

Solomon'un biyografi yazarı Tom Collins'e anlattığına göre, insülin şok tedavisinden çıktıktan sonra, yeni bir hasta olduğunu düşündüğü birini gördü. Bilinci açılırken şöyle mırıldandı: "Ben Kirilov." (Dostoyevski'nin Ecinniler'indeki nihilist.) Allen Ginsberg'in cevabı "Ben de Mişkin" (Budala'nın kahramanı) oldu. Ginsberg, Solomon'un şok tedavilerinden sonra söylediklerini not ediyordu. Daha sonra bu sözleri –"pubic beards" ve "lunatic Saint" gibi- Howl for Carl Solomon'a dahil etti.

Solomon hastaneden ayrıldıktan sonra, karton kapaklı kitaplar basan amcası A. A. Wyn için çalışmaya başladı. Burroughs'un Junky'sini ve Kerouac'ın 36.5 metre uzunluğunda şeffaf kopya kâğıdı rulosuna yazılmış On The Road'ı bastı.

Solomon, Pilgrim State Hospital, Suggestions to Improve the Public Image of the Beatnik ve The Class of '48'in de içinde bulunduğu ilk kitabı Mishaps, Perhaps'i 1966'da yayımladı.

Pilgrim Devlet Hastanesi isimli metninde Carl şunları yazdı:

"Birisi Pilgrim'e girer, sanki ölü-evidir orası. Birisi koğuştaki oturup bekler. 5 doktor çıkagelir, hastanın gözleri nemlenir.

Şok tedavisi hazırlanır. Biri uyanır, şaşkın.

Allen gelir ve der ki, "Atışmayın onlarla. Ne derlerse yapın."

Zaman yeniden gösterir yüzünü. Eve gitme vakti. Kadınlarla yatmak yıpratmıştır sizi. Sonra bir an düşünürsünüz, "Mademki bir yazarsınız, bir şeyler yapmalısınızdır."

Şu sözünü ettiğiniz Nerval ve Proust'u çözmek zor olmalı.

Arap kökenli genç bir adam yanaşıyor size. Nasser'den söz ediyor ve başlıyor Samî karşıtı bir hakarete.

Dr. Reth ise Romen-Yahudisi kökenli genç bir adam. Anladığım kadarıyla, kurumdaki diğer doktorlardan daha parlak bir özgeçmişe sahip.

'Tristan Tzara' diyorsunuz ona, şıp diye anlıyor. Grup terapisi uzmanlık sahası. Hastalar geliyor ona, birbirlerini parçalara ayıran hastalar. Terapi seanslarında kıyametler kopuyor.

“Solomon, sen iyileşmek istemiyorsun, senin tek derdin belaya bulaşmak.” Püskürtüyor, çocuğu yere seriyorum. “Geberteceğim onu, ucunda Matteawan’a gönderilmek olsa da.”

Bir sohbetimizde Bodenheim’in katili Weinberg’i tanıdığını ifşa etmişti bana. Bodenheim’in homoseksüel olduğunu ileri sürüyor Davis.

Midem bulanmakla beraber reddediyorum bu iddiayı.

Yıllar sonra köye dönünce Bodeinheim’in isminin lekesiz olduğunu gördüm. Davis Pilgrim’den kaçmış. Başına ne geldiğini bilmiyorum, ama o yüzü hiç unutamadım. İnsanlıktan çıkmıştı o.

Onu Corso’ya benzetirdim, her ikisi de devrimci şahsiyetlerdi güya. Corso’ya yeniden rastlayınca fikrimi değiştirdim. Corso bir edip ve imanlı bir Katolik’tir.

Benim neslimin genç erkekleri arasındaki suç eğilimine galebe çalmak imkânsızdır. Topumuz sokak çocuğuyuz. Beleşçilik kanımıza işlemiş. Gide ve Cocteau’ya sorun bizi. Genet’nin Fransızcasından yararlanmak için beni tercih edin, bütün mesele bu. Bir başkasını kendinize kul-köle yaparsanız, Tanrı sizsiniz.

Ah! Şu aptalca lisan. Hemingway bir mermiyle tahtalıköyü boyladı. Camus araba kazasında öldü.

Hepsi bir yana, Artaud ölümünden on yıl sonra moda oldu alay edilen bir kaçık olarak.

Berchtesgaden. Führer (Adolf Hitler) ve sarışın çocukları. Şu sahneye yeni çıkan Castro adlı adam da kim? Köyde siyasetle pek haşır neşir yeni genç komünist bilmişler türedi.

Onları anlayamasam da iyi adamlar.

Kennedy bunca olan bitenden sonra pek iyimser görünüyor. Kim bilir, hayatıma bir tür saygınlık katacak belki de. Kabineye bir Yahudi atadı bile.

O bir Katolik aslen. Amerikan halkının nezdinde demokratik düşüncenin öncüsü. Günlük hayattaki Nihilizm (hiççilik)’in tersine demokrasi. Ümit yahut ümitsizlik. ...”

Solomon, Howl’un “I saw the best minds of my generation destroyed by madness starving hysterical naked” dizesinde (giriş dizesi) kemikleşmiştir.

Tıpkı “Draggin themselves though the negro streets at down looking for an agry fix” de (yukarıdaki dizenin hemen ardından gelen sıra) Harlem, Time Square ve adamı Huncke’dan ve dönen junk ortamından bahsettiği gibi.

Şiirinde “starry dinamo” “machinery of night” gibi ifadelerle Dylan Thomas’a da göndermeler yapan Allen Ginsberg’in hele ki 55’te D.T. ve W.C. Williams’dan ne denli etki ve öykünüş içinde olduğunu biliyoruz.

Bir diğerk önemli husus da Howl şiirinin kuşağın diğerk bireylerinin yaşamlarından -yani eserlerinden- anekdotlar barındırmasıdır. Kerouac'ın eserleri başta olmak üzere Philip Lamantia'yı da sayarak listeye kuşağın tüm “gerçek üye”lerini dahil etmemiz gerek.

Örneğın Jack'in Visions of Cody'si Howl adına önemli bir kaynaktır. Metnini uzun zaman içinde ve detaylarla örer Ginsberg, Kerouac'ın mektuplarından cımbızla çekilmiş kelimeler çok az okuyucunun farkına vardığı çok önemli detaylardır.

Bu kurgu mantığıyla ilginç bir kolaj formuna da sahiptir Howl. Howl bu anlamda aşırı denebilecek denli “kapalı” bir şiirdir, açıkçası; Ginsberg'in kendi yazdığı notları olmasa (bkz; bu pasajın son cümlesi) kuşağın yazarlarının bir kaç haricinde okuyucunun –ki özellikle Türkiye’de- Howl’dan bir şey anlaması imkânsız olurdu. Çeviride “birebir” Allen’a sadık kaldığımdan dolayı açıklayıcı ve kavrayıcı olacak kelimeleri dahi hiçbir şekilde kullanmadım, aşırı uğraş, şiirin çevirisinin şiirin anlaşılabilmesi noktasında olumlu bir etken olsa da özellikle ilk bölümdeki “yaşanmışlıklar”ın şifrelenmiş bir şekilde ortaya konması gene de kuşağı “gerçek anlamda”yı bırakın arkeolojik bir anlamda tanımayan insanlar için anlaşılması imkânsız bir hale getirmektedir. Bu sebepten dolayı eserin sonunda şerhvari bir ek bulacaksınız.

Sıralı olarak gidersek soğuk savaş ve savaş sonrası dönem ve dönem siyasetinin anarşist ve benzeşik aktivist hareketlerin ve elbet kendi başına Vietnam Savaşı’nın, öğrenci hareketlerinin de Howl’un oluşumunda ve dahi beslenmesinde tematik önemi söz konusudur.

Kerouac'ın benzedrininden Burroughs'un junkına ve o dönemindeki çalışmaları Yage Letters ve Queer’e (bkz. 6:45 Yayıncılık) ve de Huncke'nin cümleleri ve kokain nabzına dek tüm gidişatın Howl'da izini sürmek mümkün.

1.

Howl'un halüsinatif bir metin olduğunu söylerken (söyledik mi) kastettiğim şey druglar değildir elbet, metnin kendisi bu etkiye sahiptir ve okuyucuya uzak ve yabancı ve dahi anlamsız gelecek ifadeler bu yapıdan kaynaklanmaktadır. Bu anlamda Howl'daki birçok betimleme ve benzetme de bu zihin akışkanlığı ve anımsayıştan taban bulur. Howl'un bir özelliğı de dönemin kültürü hakkında önemli ve özel ve de tarihsel bilgileri minik detaylar şeklinde sunmasıdır: Fugazzi'den Jukebox'a, kendi içsel yaşamlarından aile yapısına, amerikan pop kültürüne ve edebiyat dünyasına, devletin hastane yapısı ve hasta tedavi zihniyetine, Elizabeth'in amına, Walt Whitman'ın şiirine dönemin sosyo-politik yapısına, Kızılderi vızyonlarından zen eğitime, Burroughs'un uyuşturucu seyahatlerinden Neal ve Jack'in yol yazınlarına değın kent yaşamının da nabzını hiç elden bırakmayan bir “beat arkeolojik kazı sahası”dır Howl.

Senol Erdogan

HOWL // ULUMA

Allen Ginsberg

Türkçe Çev: Şenol Erdoğan

<http://cyberzenarchy.wordpress.com/>

Adanmıştır:

Jack Kerouac, Amerikan yazınının yeni Buddhası, 1951-1956 yılları arasında yazılan on bir kitabında da dahilliği hemen hemen ortaya çıkarttı -On the Road, Visions of Neal, Dr. Sax, Springtime Mary, The Subterraneans, San Fransisco Blues, Some of the Dharma, Book of Dreams, Wake Up, Mexico City Blues, Visions of Gerard- spontane bir bop ölçüsü ve orijinal klasik bir literatür yarattı.

Birçok cümle ve Howl'un başlığı adını ondan aldı.

William Seward Burroughs, Çıplak Şölen isimli herkesin çılgına döndüğü ebedi bir roman yazdı.

Neal Cassady, The First Third'ün yazarı, bu tek kitabında Buddha'nın ışığında otobiyografisini yazdı.

Tüm bu kitaplar Cennet'ten çıktı.

Carl Solomon

İçin

I

gördüm kuşağımın en iyi beyinlerinin çılgınlıkla yıkıldığını, histerik çıplaklıkla açlıktan geberdiğini,

zenci sokakların şafağında gördüm onları bozuk kafalarıyla mal ararken,

gecenin makinesinde yıldızlı dinamo ile eski cennetsel bağ için yanıp tutuşan melek kafalı hipsterler,

yoksulluk ve paçavralar ve sahte gözlerle şehirlerin üstünde yüzen sıcak suyu olmayan ucuz odaların doğa üstü karanlığında yükseğe doğrulup sigara içerken jazzı seyredenler,

Yaradan'ın cennetinde zihinleri apaçık olanlar aydınlatılmış ucuz çatı katlarında ve yeraltılarında Muhammed'in dolaşaduran meleklerini görenler,

Arkansas ve Blake-ışığı trajedisi arasından parlak ifadesiz halüsinatif gözlerle bilgi savaşının üniversitelerinden geçip gidenler,

akademilerden delilik ve ahlaksızlığa düzdükleri methiyeleri kafatası üzerindeki pencerelerde yayınladıkları için tekme yiyecekler,

parasını çöp sepetlerinde yakarak ve dehşeti duvardan dinleyerek tıraşsız odalarda don gömlek sinenler,

apış arasındaki marihuanayla Laredo'dan dönerken New York'da içeri tıkılanlar,

ucuz otellerde ateş yiyenler ya da Paradise Alley’de terebentin içenler, ölüm, ya da gecedен geceye gövdelerini arafta bırakanlar,

düşlerle, ve uyuşturucularla, uyandıran kabuslarla, alkol ve sık ve sonsuz taşaklarla,

ürperen bulutların emsalsiz kör sokakları ve Canada ve Paterson’un kutuplarına doğru sıçrayan aradaki zamanın hareketsiz dünyasını aydınlatan aklın şimşegi,

geçitlerin peyote dayanışması, arkabahçe, yeşil, ağaç, mezarlık sabahları, çatı katlarında şarap kafası, kafaları iyi olduğu esnada çıktıkları zevk gezilerinde mahallelerin dükkanlarının vitrinlerinde trafik ışıkları gibi yanıp sönen neonlar, güneş ve ay Brooklyn’in sert kışının alacakaranlığındaki ağacın titremesi, esrar külünün laneti ve aklın yüce ışığı,

hayvanat bahçesi ışığının iç karartıcı parlaklığında boğazları paramparça ve kasvetli beyinleri örselenmiş,

benzedrine boğulmuş halde rayların ve çocuk seslerinin gürültüsü arasında titreyerek

Battery’den Bronx’a sonsuz bir gidiş için kendilerini yeraltında zincirleyenler,

gece boyunca Bickford’da loş ışığın altında dibe vurmuşçasına gömülüp kalanlar ve dışarı çıkanlar ve gün ortasında ıssız Fugazzi’de bayat bira içerek otomatik plak çalarda çatırtıları dinlemeye mahkum olanlar,

yetmiş saat durmaksızın konuşarak, parktan mekana, mekandan bara, bardan Bellevue’ye Belleuve’den müzeye, müzeden Brooklyn Köprüsüne

ayın ötesinde/ki Empire State’in pencere pervazlarından sarkan yangın çıkışından atlayan platonik belagatçilerin yitik bölüğü,

olayları ve anıları ve anekdotları ve görme zevkini ve hastane şoklarını ve cezaevlerini ve savaşları bağırıp çağırıp fısıldayıp kusarak konuşanlar,

yedi gün yedi gece harap olmuş anımsamalarıyla parıldayan gözlerle kaldırımların üzerini örten mağlup sinagog eti,

artlarında Atlantic City Hall’ün belirsiz resminin kartpostalını iz bırakıp

Zen New Jersey’i terk ederek hiçbir yere doğru gözden yitenler,

kederli Doğunun sıkıntı veren terlemesiyle Tanca’nın kemik gıcırdatanları,

Çin'in migreninden mustarip, iç karartan döşemesiyle Newark'ın boktan bir odasında esrarın etkisiyle pelte-k-leşenler,

geceyarısı demiryolu boyunca oradan oraya amaçsızca gidip gelen yurtsuzlar, hiç kalp kırmadan çekip gidenler, gece, yükvagonlarında yükvagonlarında yükvagonlarında sigaralarını yakanlar,

eroin için para sızdırmaya çalışarak dalavereyle, yalnızlık hissi veren çiftliklerinden geçenler büyükbabanın,

Kansas'ta kozmosun tinlerinde vızıldayıp ayaklarına değin titrediklerini hissettiklerinde Plotinus Poe St. John üzerine kafa yorup haç çıkarıp telepati, bop ve kabala ile uğraşanlar,

Idoha sokaklarından birbaşına geçip giderek düşsel Kızılderili meleklerle düşsel Kızılderili melekleri arayanlar,

parıldadığında Baltimor çılgına dönüp doğaüstü esrimeye dalanlar,

etkisiyle kış gecesinin ortasında sokak ışığının küçükkent yağmurunun

Oklahoma'nın Çin göçmeni herifleriyle limuzinlerde takılanlar,

Houston'da aylak ve aç cansıkıntısıyla yalnızlığın jazz seks ya da çorba için takılanlar

Amerika ve Sonsuzluk hakkında tartışmak için parlak İspanyolların peşinden gidip,

Afrika'ya giden bir gemiye çaresiz kapağı atanlar,

artlarınca Chicago'nun mekanlarında yakılmış şiirlerin külünden lav işçi tulumlarının gölgesi ve döküntülerden başka hiçbir şey bırakmayarak Mexico volkanlarında gözden yitenler,

Batı Kıyısı'nda F.B.I'ı soruşturarak sakallı ve kısa pantolonlu büyük barışçıl gözleri ve cinsellik kokan koyu derileriyle hatların ötesinde bildiri dağıtıp yeniden ortaya çıkanlar,

cigaralarını üstlerinde söndürerek Kapitalizmin ot tezgâhını protesto edenler,

Staten Island feribotu bastırıldığında korkunç sesini Wall'un ve bastırıldığında Los Alamos'un korkunç seslerini feryat ederek çırılçıplak soyunarak Union Meydanı'nda kıyakkomünist bildiriler dağıtanlar,

beyaz okullarında yerleşmiş çetelerin doğrulttukları makineler karşısında çıplak ve titrek ağlayarak yere yığılanlar,

düzüşmeksizin haykırarak sevişmekten, “zıkkım”lanmaktan ve oğlancılıktan başka hiçbir şey yapmadıkları için bir suçu olmayıp polisaraçlarında mest olmuş halde enselerinde dedektifler bitenler,

metroda dizlerine vurarak uğuldayanlar ve elyazmalarına bir göz atıp siklerini pantolonları üstünden sıvazladıkları için uzayıp gitmesi istenenler,

bi işleri olmadığından azizimsi motorculara götlerini siktirip zevk çılgılığı atanlar,

meleksi insanlıklarıyla uçanlar ve uçuranlar, Atlantik ve Karayip aşklarını okşayan denizciler,

gülbahçelerinde, halk parklarının çimlerinde ve mezarlıklarda önüne gelen herkese özgürce spermelerini attırarak sabah akşam otuzbir çekenler,

durmaksızın hıçkırarak tükenenler, kıkırdayıp coşarken sarışın & çıplak bir melek artlarında belirmediğinde deşmek için onları palasıyla, bir Türk Hamamının odasında mahvolanlar,

aşkoğlanlarını kaderin şirret üç ihtiyar kaşarına, heteroseksüel doların tek gözlü kaşarına, dölyatağından göz kırpan ve kичını kırıp oturmaktan,

dokuma tezgâhındaki aydınlanmış altın sarısı ipleri kırpmaktan başka bir şey yapmayan tek gözlü kaşara kaptıranlar,

doyumsuzca ve esriyerek çiftleşenler bir bira şişesiyle bir sevgiliyle bir sigara paketiyle bir mumla ve yataktan düşenler,

ve zemin boyunca yuvarlanıp salonu sürüklenerek devam edip duvarın dibine yaslanarak son amcık vizyonu ile nihayetinde kendinden geçenler ve bilincin son attırımından sıyrılarak gelenler,

günbatımında milyonlarca kızın amcıklarını akıtanlar ve sabah yeri gözleri kıpkırmızı olsa da gündoğumunun deliğini de sulandırmaya hazır olanlar, ahırlarda götleri alevlenenler ve göllerde çıplak olanlar,

sayısız çalıntı gecearabasıyla Colorado’da bir boydan bir boya orospulukla hayat sürenler,

N.C, bu şiirin gizil kahramanları, yarakadam, Denver’ın Adonis’i, yemek vakti arkabahçede sayısız kıza döşeyerek akıtanlar, sinemanın arka koltuklarında takanlar, sarsakça yan yana dizilenler, dağların tepelerinde mağaralarda bildik;

sıksa garson kızlarla ıssız yol kenarlarında oynaşanlar- elbiselerini yukarı sıyırarak & bilhassa kıyı benzin istasyonları tuvaletlerinde “tekbencilik” yapanlar & memleketin çokça ıssız yollarında; solgun demode büyük leş sinemalarında, düşlerini değişenler, ansızın Manhattan’da uyananlar ve kendilerini bodrum katlarından dışarı atarak, kalpsiz Macar şarabının tüketmişliği ve 3. caddenin demir düşlerinin dehşetiyle işsizlik maaşlarını almak adına, büroya dek tökezleyerek yürüyenler,

Tüm bir gece boyunca karla kaplı iskelelerde kan dolmuş ayakkabılarıyla yürüyüp, East River’da arzu dolu esrar odalarının kapılarında açılması için bekleyenler,

Hudson kanyonunun dik kayalıklarına kurulu evlerinde ayın savaş zamanı ışığına benzeyen projektörün mavi ışığında büyük intihar dramaları yaratanlar & başlarında defne taşlarıyla unutulacak olanlar,

Düşlerinde kuzugüveci yiyenler ya da Bowery nehrinin çamurlu sularında yengeç lüptelenler, sarma kâğıdı ve kötü müzikle mal satıcılarının arabalarında sokakların romansına ağlayanlar,

Bir köşede oturup köprü altının karanlığında nefes alanlar, tavanalarında klavsenle orgazm olanlar,

Teolojinin turuncu sandığıyla tüberkülozlu bir göğün altında alevlerle taçlanmış Harlem’de altıncı katta öksürüğe boğulanlar,

Gece boyunca sihirli sözlerle esriyip sallanıp yuvarlanarak bir şeyler karalayanlar, tan ağarmasının sarılığında anlamsızlığın şiirini yazdıklarını görenler,

Salt bitkisel bir krallık düşleyip de çürümüş hayvanlar ciğer yahnisi yürek paça pancar çorbası ve Meksika pizzası pişirenler,

bir yumurta peşinden et kamyonlarının altına dalanlar,

saatlarını çatılardan fırlatarak zaman dışı sonsuzluğu seçenler & sonraki on yıl boyunca her gün çalar saat sesine uyananlar, art arda en az üç defa bileklerini kesip de başarılı olamayan ve vazgeçip mecburen içinde yaşlanıp mızımızlanacakları bir antikacı dükkânı açanlar,

kurşuni dizelerin patlamaları & cepleri dolmuş modacıların kafa ütöleyen safsataları & reklamcılığın ibnelerinin nitrogliserin çığlıkları & zeki editörlerin fesatlığının zehirli gazında Madison Avenue’da uyduruk elbiseleri içinde

yanarak tükenenler, ya da Mutlak Gerçek'in taksicilerinin sarhoşlukla çarpıp yere devirdikleri,

Brooklyn Bridge'den atlayanlar, bu gerçekten oldu ve yitik adımlarla yürüyenler Çin mahallesinin büyüünde ruhları kendinden geçenler

yol boyu çorba & yangın kamyonları, beleş bira yok,

umutsuzluk içinde pencerelerden dışarı country söyleyenler, metro kapılarından fırlayanlar, pislik Passaic durağında atlayanlar, zencilerin üzerine atılanlar, tüm sokak boyu ağlayanlar, yalınayak şarapkadehi kırıkları üzerinde dans edenler, 1930'ların Avrupasının nostaljik tükenmiş Alman jazz fonograf kayıtlarını paramparça edenler, viskiyi tüketip inleyerek ıstırap içinde iğrenç tuvaletlerde çıkaranlar, kulaklarında inlemeler ve uğultusu devasa buhar kazanlarının.

geçmişin seyahatlerinin otoyollarından aşağı uçar gibi birbirlerini Golgotha'ya taşırcasına yol alanlar hapis-yalnız uyanık veya Birming- ham jazzın vücut buluşu,

sonsuzluğu bulmak için benim bir vizyonum ya da senin bir vizyonun ya da onun bir vizyonu var mı diyerek tüm ülkeyi arabayla yetmişiki saatte katedenler, Denver'a yola çıkanlar, Denver'da ölenler, Denver'a geri dönenler & boşyere bekleyenler, Denver'ı bekleyenler & kuluçkaya yatanlar & Denver'da yalnız kalanlar ve sonunda Zamanı keşfetmek için uzayıp gidenler & şimdi Denver bu kahramanları için yalnızlıktan sıkkın,

Ruh bir saniyelğine de olsa saçlarını halelendirene dek ışıyla umutsuzca katedrallerde dizleri üzerine çökerek birbirlerinin kurtuluşu ışık ve sineler için yakaranlar,

parçalanmış zihinleriyle altın gibi kafaları yüreklerinde gerçeğin tılsımı cezaevinde imkansız suçlar için beklerken Alcatraz'a tatlı blueslar düzenler, bir alışkanlığı yetiştirmek için Mexico'ya ya da Rocky Dağlarına Buddha'yı yumuşatmaya ya da oğlanlar için Tanca'ya ya da kara lokomotif için Güney Pasifik Hattı'na ya da Narkissos için Harvard'a mezarlıktaki papatya öbekleri için Woodlawn'a çekilenler, radyoyu hipnotizmayla suçlayarak akılsağlığı davası açılmasını talep edenler ama delilikleriyle elleriyle kararları askıda bırakan bir jüriyle kalakalanlar, New York Şehir Kolejinde Dadaizm sunumu yapanların üzerine patates salatası atanlar ardından tıraşlı kafalarıyla ve intiharın soytarı söyleviyle akılhastanesinin granit basamaklarında lobotomiye kuvvetle istek duyanlar,

ve bunun yerine kendilerine İnsülin ve Metrazol şok terapisi elektrikli su terapisi psikoterapi meşguliyet terapisi masa tenisi & hafıza kaybının somut boşluğu sunulanlar,

katatoni içinde kısasüreliğine duralarken şakası olmayan bir karşıkoyuşla yalnızca sembolik bir pinpon masasını devirenler,

yıllar sonra kandan peruklarını saymazsak geriye kel dönenler, Doğunun kaçık kent koğuşlarında salt delirmişlerde zuhur eden kötü kader esriklik içerisinde parmakla(n)mak,

Pilgrim State'in Rockland'in ve Greystone'un kokuşmuş koridorları, ruhlarının gölgeleriyle ağızdalaşına girenler, geceyarısı aşkın topraklarında-dolmen setleri üzerinde- bir başına sallanıp yuvarlanarak, yaşam düşü bir kabus, vücutları ay denli ağır taşa dönenler, nihayetinde anayla*****, ve ucuz apartman dairesinin penceresinden fırlatılmış son fantastik kitap, ve sabahın 4ünde kapatılmış son kapı, ve cevaben şiddetle duvara çarpılmış son telefon, ve zihinsel mobilyası son parçasına dek boşaltılmış son döşeli oda, gömme dolapta tel askıya iliştirilmiş kağıttan sarı bir gül, ve bu düşsel bile olsa, hiçbir şey ama küçük umut dolu bir sanrı işte- ah, Carl, sen güvende değilken ben de güvende değilim, ve şimdi sen gerçekten zamanın tüm pisliğinin içindesin-

ve bundan dolayı buz tutmuş sokaklar boyunca koşanlar, elips katalog metre titreşen düzlem kullanımının simyasındaki ani parıldamaya takıntılı,

hayal kurup bitleştirilmiş imgeler boyunca zaman ve uzayda somutlaştırılmış geçitler açanlar ve 2 görsel imge arasında ruhun başmeleğini kapana kısıranlar ve doğadaki elementlerin özlerini birleştirip Pater Omnipotens Aeterne Deus'nun heyecanıyla coşup bir sıçrayışta bilincin ismini koyup çizgisini belirleyenler,

yoksul beşeri nesrin ölçü ve söz dizinini yeniden yaratmak için ruhlarında kafalarındaki çıplak ve sonsuz düşünüşün ritmini uyumlu kılacak ikrarı reddederek huzurumuzda dilleri tutulmuş ve zeki ve utançla titreyerek ayakta dikilenler,

Zamandaki kaçık serseri, ve kutsanmış melek, bilinmeyen, yine de ölümden sonraki zaman boyunca söylenecek ne varsa koyanlar ortaya,

Ve jazzın hayaletimsi giysisiyle orkestranın altın rengi nefesli borularının gölgesinde yeniden dirilerek doğrulanlar ve Amerika'nın çıplak zihninin aşk için çektiği ıstırapları, kentleri son radyosuna varasıya paramparça eden eli eli lamma lamma sabacthane çığlığıyla üfleyenler saksafonu parçalanarak vücutlarından çıkartılmış yaşam şiirinin saf kalbiyle ki bin yıl afiyetle yenir.

II

Alüminyum ve çimentodan nasıl bir sfenkstir ki kafataslarını açıp parçalamış beyinleri ve imgeleri yiyip bitirmiş?

Molok! Yalnızlık! Pislik! Çirkinlik! Külkovaları ve elde edilemez dolarlar! Merdiven diplerinde çocuk çığlıkları! ordularda hıçkırarak ağlayan oğlançocukları! Parklarda gözüyaşlı ihtiyar adamlar!

Molok! Molok! Kabus Molok! sevgisiz Molok! Zihinsel Molok! Molok ezici yargıcı insanların!

Molok akıl almaz zindan! Molok kurukafa bayrağı çekilmiş ruhsuz hapishane ve elemelerin kurultayı! Yapıları yargı olan Molok! Savaşın sayısız taştan abidesi Molok! sersemlemiş hükümetler Molok!

zihni salt bir makine olan Molok! damarlarında kan yerine para dolaşan Molok! parmakları on ordu olan Molok! göğsü kendi cinsinin etini tüketen bir dinamo olan Molok! kenarlarından dumanlar tüten bir gömüt olan Molok!

Molok gözleri binlerce kör pencere! uzun sokaklarında ebedi Yahovalar gibi gökdelenler dikilen Molok! sis içindeki fabrikalarında düş kurup cavlağı çeken Molok! devasa bacaları ve antenleriyle kentleri taçlandıran Molok!

Sevdası sonsuz petrol ve taş olan Molok! ruhu elektrik akımı ve bankalar olan Molok! yoksunluğu dehanın sureti olan Molok! yazgısı cinsiyetsiz bir hidrojen bulutu olan Molok! Molok adı us olan!

Molok içinde yapayalnız oturduğum! Kendinde melekleri düşlediğim Molok! Molok Delirdiğim! Sikemiciyim Molok'ta! Aşksız ve erkeksizim Molok'ta!

Molok ruhuma çok önceleri giren! Molok içinde gövdesiz bir bilincim ben! Molok beni doğal esrikliğimden korkutan! Kendimden geçtiğim Molok! Uyandığım Molok! Gökyüzünden boşalan ışık!

Molok! Molok! Robot apartmanlar! görünmez banliyöler! hazine çatıkları! kör sermayeler! şeytansı endüstriler! hayaletimsi uluslar! mağlup edilemez tımarhaneler! granit yaraklar! canavarca bombalar!

Onlar Cennete kaldırırken Molok'u parçaladılar sırtlarını! Kaldırım taşları, ağaçlar, radyolar, daha bir dünya şey! zaten varolan ve hep içinde olduğumuz şehri Cennete kaldıranlar!

Vizyonlar! kehanetler! halüsinasyonlar! mucizeler! esrimeler! Amerikan nehrinde batıp gitti!

Düşler! tapınmalar! aydınlanmalar! dinler! bir gemi yükü duygu zırvası!

Kirişikirmalar! nehrin diğer tarafına! evirip çevirmeler ve çarmıha germeler!
tufana kapılıp gitti! Yükselmeler! Anlık tanrı görümleri! Umutsuzluklar! On
yılın hayvani çılgınlıkları ve intiharlar! Bellekler! Yeni aşklar! Kaçık nesil!
Zamanın kayalıklarından aşağı!

Gerçek kutsal kahkaha nehirde! Gördüler her bir şeyi! vahşi gözler! kutsal
haykırışlar! Çekip gittiler eyvallah deyip! Atladılar çatıdan! ıssızlığa! el
sallayarak! yanlarında çiçeklerle! Nehre doğru! sokağa!

III

Carl Solomon! Seninleyim Rockland'da

benden daha kaçık olduğun

Seninleyim Rockland'da

fazlasıyla tuhaf hissettiğin

Seninleyim Rockland'da

annemin gölgesine öykündüğün

Seninleyim Rockland'da

on iki sekreterini öldürmüş olduğun

Seninleyim Rockland'da

o görünmez nüktedanlığınla güldüğün

Seninleyim Rockland'da

aynı korkunç daktiloda büyük yazarlar olduğumuz

Seninleyim Rockland'da

vaziyetin ciddileştiği radyodan bildirilen

Seninleyim Rockland'da

kafatasındaki melekelerin zeka asalaklarını artık içeri sokmadığı

Seninleyim Rockland'da

Utika'nın evlenmemiş kadınlarının göğüslerinden karnını doyurduğu

Seninleyim Rockland'da

Bronx'un kartal bedenli kadınlarının vücutlarında kelime oyunları ile eyleştiğin

Seninleyim Rockland'da

Cehennemin dipsiz kuyularında asıllı bir pingpong maçını kaybettiğinden
deligömleği içinde feryatlar ettiğin

Seninleyim Rockland'da

katatonik bir halde takıldığı piyanonun başında ruhun masum ve ölümsüz
olduğunu donanımlı bir tımarhanede asla imansız ölmemesi gerektiğini
söylediğin

Seninleyim Rockland'da

elliden fazla elektroşokla ruhunun hac yolunda gerildiği çarmıhtan bedenine asla
yeniden dönmeyeceği

Seninleyim Rockland'da

doktorlarını akıl hastalığıyla itham edip ulusalcı faşist Golgotha'ya karşı
sosyalist İbrani devrimi entrikaları çevirdiğin

Seninleyim Rockland'da

Long Island göğünü yarıp insanüstü kabrinden çıkararak yeniden dirilteceğin
kendi yaşayan insan İsa'nı

Seninleyim Rockland'da

yirmi-beş-bin çılgın yoldaşla hep bir ağızdan Enternasyonel'in son kıtasını
söylediğimiz

Seninleyim Rockland'da

Birleşik Devletleri öpüp sarmaladığımız çarşılarımız altında o Birleşik
Devletlerin alışkanlık yaptığı öksürüğüyle gece boyu bizi uyutmayacağı

Seninleyim Rockland'da

Seninleyim Rockland'da

rüyalarımnda üzerinde bir deniz yolculuğunun damlalarıyla yürüdüğü
Amerika'da bir Batı gecesinde gözyaşlarıyla otoyol kavşağındaki kulübemin
kapısına vardığın

San Francisco 1955–56

HOWL'A DİPNOT

Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal!
Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal! Kutsal!

Dünya kutsaldır! Ruh kutsal! Ten kutsaldır! Burun kutsal! Dil, sik ve el ve
götdeliği kutsal!

Her şey kutsaldır! Herkes kutsal! Her yer kutsaldır! Her gün sonsuzluk! Her
adam melek!

Kaçık olduğu sürece dört büyük melek kutsal! Sen ve ruhum delinin kutsallığı
kadar kutsal!

Daktilo kutsal şiir kutsal ses kutsal dinleyenler kutsal esrime kutsal!

Kutsal Peter kutsal Allen kutsal Solomon kutsal Lucien kutsal Kerouac kutsal
Huncke kutsal Burroughs kutsal Cassady kutsal gizli hayvan sikiciler ve ıstırap
içindeki dilenciler ve iğrenç insan melekler kutsal!

Kutsal tımarhanedeki annem! Kansas'taki atalarımın siki de kutsal!

İnleyen saksafon kutsal! Kutsal mahşerî bop! Cazcılar ot hipsterler barış & junk
& sarma kutsal!

Kutsal gökdelen ve kaldırımların ıssızlığı! Milyonlarla dolan kafeteryalar kutsal!
Sokakların aşağısındaki gizemli gözyaşı nehirleri kutsal!

Doyumsuz yalnızlık kutsal! Orta sınıfın büyük kuzusu, isyanın çılgın çobanı
kutsal! Kim Los Angeles' ı Los Angeles yapan!

Kutsal New York Kutsal San Francisco Kutsal Peoria & Seattle Kutsal Paris
Kutsal Tanca Kutsal Moskova Kutsal İstanbul!

Kutsal zamanın sonsuzluğu kutsal sonsuzluğun zamanı kutsal boşluktaki saatler
kutsal dördüncü boyut kutsal beşinci enternasyonel kutsal melekteki Molok!

Kutsal deniz kutsal çöl kutsal demiryolu kutsal tren kutsal görüler kutsal
halüsinasyonlar kutsal mucizeler kutsal gözçukuru kutsal cehennem!

Kutsal bağışlama! Merhamet! İyilik! İman! Kutsal! Bizler! Bedenler! Kederli!
Yüce!

Kutsal ruhun doğaüstü çokça gözalıcı yetenekli şefkati.

Berkeley '55